

uforholdsmæssige omkostninger. Det antages, at forbrugeren – skønt det ikke fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen – også kan kræve et forholdsmæssigt afslag i købesummen, hvis der foreligger en værdiforringende mangel.

Hvis det - eksempelvis på baggrund af tilkendegivelser fra sælger - er åbenbart, at afhjælpning ikke vil ske inden rimelig tid, kan forbrugeren allerede på dette tidspunkt anvende beføjelserne efter § 78, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 93-102.

Købelovens § 79

Som et modstykke til den ovenfor nævnte afhjælpningspligt er der i købelovens § 79 fastsat regler om sælgerens *afhjælpningsret* i forbrugerkøb. Afhjælpning vil også her kunne være reparation, omlevering eller efterlevering (ved kvantitetsmangler, jf. § 50).

Efter § 79 kan en forbruger ikke hæve købet eller kræve et forholdsmæssigt afslag i købesummen, hvis sælger tilbyder at afhjælpe manglen eller foretage omlevering. Forbrugeren kan endvidere ikke kræve omlevering, hvis sælgeren tilbyder at afhjælpe manglen. Det er dog en forudsætning, at afhjælpning eller omlevering sker inden rimelig tid og uden omkostninger eller væsentlig ulempe for forbrugeren.

Bestemmelsen indebærer, at sælgeren har mulighed for at afværge forbrugeren øvrige mangelsbeføjelser - bortset fra erstatningsbeføjelsen - ved at tilbyde afhjælpning.

Afhjælpningen skal som nævnt ske inden rimelig tid. Tilsvarende formulering anvendes i § 78 om sælgerens afhjælpningspligt, og også ved fastsættelse af afhjælpningsfristen efter § 79 vil der skulle foretages en konkret vurdering. Den omstændighed, at afhjælpning efter § 79 sker på sælgerens initiativ, kan imidlertid skærpe bedømmelsen. Navnlig vil man i relation til fristen efter § 79 være mindre tilbøjelig til at tillægge individuelle forhold hos sælgeren betydning, og det kan medføre, at fristen bliver kortere end efter § 78.

Afhjælpningsretten er endvidere betinget af, at afhjælpning kan ske uden væsentlig ulempe for forbrugeren. Uanset at afhjælpningen sker på sælgers initiativ, vil forbrugeren i et vist omfang være forpligtet til at medvirke til gennemførelsen heraf. Det vil navnlig kunne komme på tale, at forbrugeren skal bringe eller sende mindre genstande til sælgerens forretningssted eller skal give sælgeren adgang til salgsgenstanden.

Afhjælpningen sker desuden uden omkostninger for forbrugeren: I det omfang forbrugeren eksempelvis afholder udgifter til forsendelse af salgsgenstanden, skal sælgeren refundere disse udgifter.

Afviser forbrugeren et berettiget afhjælpningstilbud, har forbrugeren herved fortabt muligheden for at kræve ophævelse, omlevering eller forholdsmæssigt afslag. Forbrugeren er derimod ikke afskåret fra at gøre erstatningsbeføjelsen gældende, såfremt betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 80. Forbrugeren almindelige tabsbegrænsningspligt vil i disse tilfælde ofte føre til, at forbrugeren erstatningskrav ikke kan overstige, hvad afhjælpning ville have kostet sælgeren, hvis forbrugeren ikke havde afvist sælgerens tilbud herom.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 102-105.

Antallet af afhjælpningsforsøg

Købeloven indeholder ikke udtrykkelige regler om den situation, at det ikke lykkes for sælgeren at afhjælpe en mangel i første forsøg. Det fremgår af lovens forarbejder, at sælgeren efter omstændighederne kan have krav på mere end ét forsøg, inden forbrugeren kan gøre de øvrige beføjelser gældende, bl.a. hvis sælgeren har haft grund til at tro, at manglen var udbedret i første omgang. Afhjælpning skal dog i alle tilfælde ske uden væsentlig ulempe og inden for rimelig tid.

Der henvises til den nærmere redegørelse i betænkningen side 105-107.

5.4.2. Forbrugerkøbsdirektivet

Ved varens manglende overensstemmelse med købsaftalen skal forbrugeren efter direktivet som udgangspunkt have følgende mangelsbeføjelser:

Afhjælpning, omlevering, passende afslag i prisen og ophævelse af købet.

Ved afhjælpning forstås ifølge direktivets artikel 1, stk. 2, litra f, at varen bringes i overensstemmelse med købsaftalen, mens de øvrige beføjelser ikke defineres nærmere i direktivet.

Forbrugeren har mulighed for at gøre brug af de enkelte beføjelser er nærmere reguleret i artikel 3, stk. 3-6, hvor forbrugeren mangelsbeføjelser er opstillet i et »hierarkisk« system:

Forbrugeren har i første omgang alene krav på, at sælgeren uden vederlag enten afhjælper manglen eller foretager omlevering (artikel 3, stk. 3, 1. led). Det præciseres i artikel 3, stk. 4, at der med ordene »uden vederlag« henvises til de omkostninger, der er nødvendige for at bringe varen i overensstemmelse med aftalen, navnlig forsendelsesomkostninger, arbejds-løn og materialeomkostninger.

Forbrugeren valgfrihed begrænses af, at den valgte beføjelse ikke må være umulig eller uforholdsmæssig at opfylde for sælgeren.